

ΠΕΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΣΕ!

Σὲ μιὰ τριανταφυλλιά ποῦ μοῦ στολίζει
 Γιομάτη χάρι τὸ μικρὸ μου ἀνθῶνα
 Ἔδωσα τ' ὄνομά σου τὸ χρυσό.
 Ὅπως ἐκείνη τοῦτο δὲν γνωρίζει,
 Δὲν ξεύρεις καὶ Σὺ, πόσο Σ' ἀγαπῶ,
 Σὺ π' ὄχεις τὰ χρυσᾶ μαλλιά κορῶνα.

Βασίλισσά μου, φίλημα δειλὸ
 Εἶν' τὸ μικρὸ θερμὸ μου αὐτὸ τραγοῦδι,
 Ποῦ πρὸς ἐσὲ πετάει ἐρωτευμένο
 Σ' ἄν πεταλοῦδα σ' ὄμορφο λουλοῦδι,
 Γιὰ νὰ σοῦ πῆ τὸ πόσο σ' ἀγαπῶ
 Γιὰ νὰ σοῦ πῆ τὸ πῶς γιὰ σὲ πεθαίνω!

(*Δοχαστόλιον*)

MIX. ΑΒΛΙΧΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(*Εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Γεωργίου*)

ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ τὰ πολυποικιλώτερα γλυκύσματα.

ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ τὰς εὐμορφότερας τούρτας.

ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ τὴν ἐκλεκτοτέραν συλλογὴν Φοντάν.

ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ τὰ γνησιώτερα εὐρωπαϊκὰ ἠδύποτα.

ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ τοῦ κόσμου ὅλου τὰς καραμέλλας

καὶ πρὸ παντὸς **ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ**

Εὐθηνίαν καὶ ποικίλιαν.